

دو برج

بخش دوم

از

خداوند انگشتی

نویسنده:

ج. آر. آر. تالکین

مترجم:

فرخزاد فرزین زند

تالکین، جان رونالد روئل، ۱۸۹۲ - ۱۹۷۳، م.	سرشناسه:
Tolkien, J. R. R. (John Ronald Reuel)	عنوان و نام پدیدآور:
خداوند انگشتی / نویسنده: ج. آر. آر. تالکین؛	
مترجم: فرخزاد فرزین زند.	
تهران: بیر، ۱۳۹۶.	
مشخصات نشر:	مشخصات ظاهری:
دوره: ۸	شابک:
ج ۱: ۹۷۸-۶۰۰-۸۱۳۷-۴۹-۸	۳
ج ۲: ۹۷۸-۶۰۰-۸۱۳۷-۵۰-۴	
ج ۳: ۹۷۸-۶۰۰-۸۱۳۷-۵۱-۱	
فیا	وضعیت فهرستنامه:
The fellowship of the ring	یادداشت:
عنوان اصلی:	مندرجات:
چ ۱. همگان انگشتی - چ ۲. دو برج - چ ۳. بارگشت پادشاه	موضوع:
دانستان‌های انگلیسی -- فرن ۲۰.	موضوع:
English fiction -- 20th century	شناسه افزوده:
فرزین رند، فرخزاد، ۱۳۳۳ -، مترجم	رده‌بندی کنگره:
PZ۳ ۱۳۹۶ چ ۲۶۳ ت/۲	۸۲۳/۹۱۲
۸۲۳/۹۱۲	رده‌بندی دیوبی:
۴۷۰۳۳۸۲	شماره کتابخانه ملی:

خداوند انگشتی (۲)

دو بخش

انتشارات پر

- نویسنده: ج. آر. آر. تالکین
- مترجم: فرخزاد فرزین زند
- صفحه‌آرا: منیر علیزاده
- نوبت چاپ: اول ۱۳۹۶
- شمارگان: ۱۱۰ نسخه
- قیمت: ۳۰,۰۰۰ تومان
- شابک چ ۲: ۹۷۸-۶۰۰-۸۱۳۷-۵۰-۴
- شابک چ ۳: ۹۷۸-۶۰۰-۸۱۳۷-۵۱-۱
- شابک دوره: ۹۷۸-۶۰۰-۸۱۳۷-۵۲-۸

ISBN: 978-600-8137-50-4

ISBN: 978-600-8137-52-8

۹۷۸-۶۰۰-۸۱۳۷-۵۰-۴

۹۷۸-۶۰۰-۸۱۳۷-۵۲-۸

آدرس: خ لبافی نژاد، بین خ دانشگاه و فخر رازی، پلاک ۱۷۴ واحد ۳

تلفن: ۹۱۲۳۰۲۵۲۰۵ - ۶۶۴۶۶۳۶۰ - ۶۶۴۶۶۹۶۵

www.ParNashr.ir

سه حلقه بهر شاهان الف، زیر آسمان کبود
نه عدد بهر آدمیان، برده جبر بود و نبود.
هفت بهر میران دوارف در سرای سنگی دور،
یک، برای امیر تاریکی، بر میریز ظلمت وزور
نژد ارواح و سایه های سیاه، پایتحت کشور مردور.
تا که گیرد به زیر سلطه خویش، همه حلقه های پر قدرت،
تا که گرد آورد همه را، تا که ملحق شوند در ظلمت
نژد ارواح و سایه های سیاه، پایتحت کشور مردور.

فهرست مطالب:

دفتر سوم

فصل ۱: درگذشت بارو میر	۱۵
فصل ۲: سواران روهان	۴۸
فصل ۳: اوروک - های	۶۸
فصل ۴: درخت ریش	۹۵
فصل ۵: سوار سفیدپوش	۱۴۰
فصل ۶: پادشاه تالار زرین	۱۷۰
فصل ۷: دژ ژرفگاه هلم	۴۰۴
فصل ۸: جاده آیزناکارد	۴۴۴
فصل ۹: آب آوردها	۴۶۱
فصل ۱۰: صدای سارومن	۴۸۷
فصل ۱۱: پالانتیر	۴۰۷

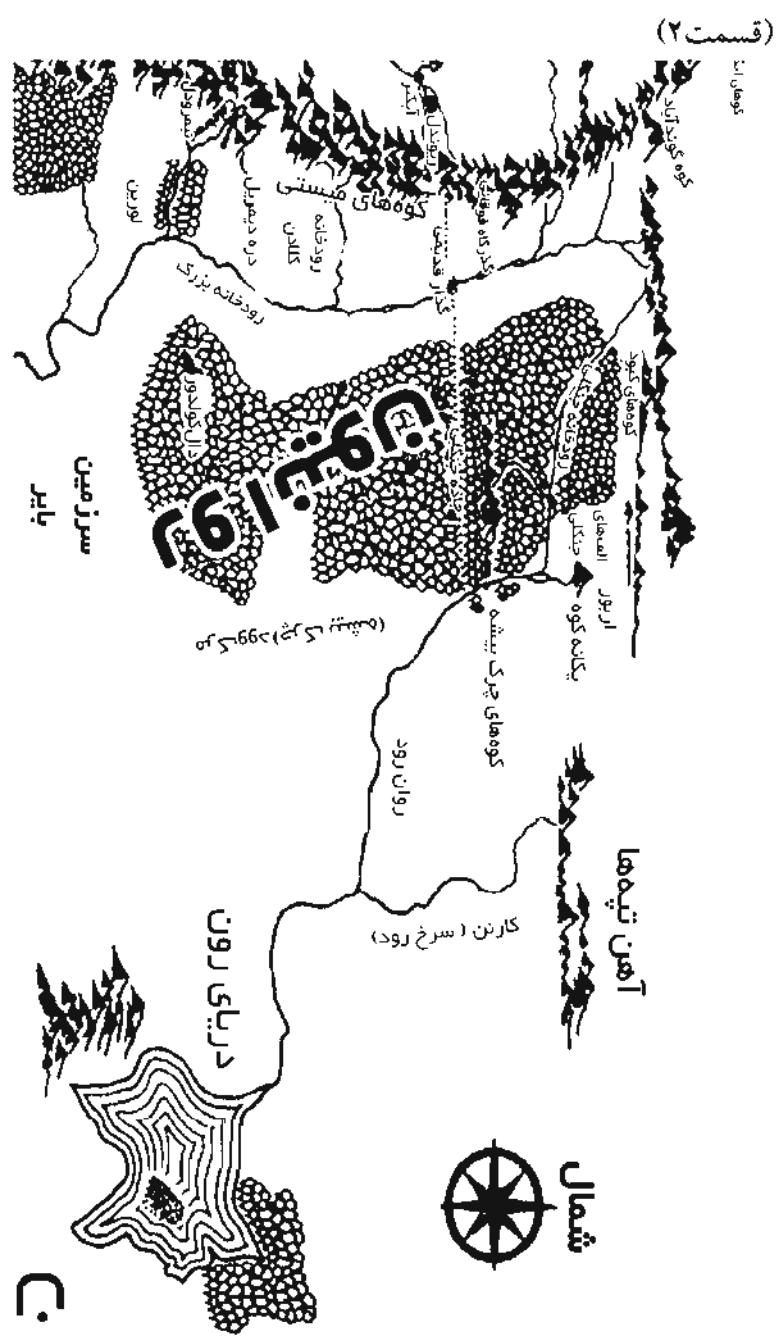
دفتر چهارم

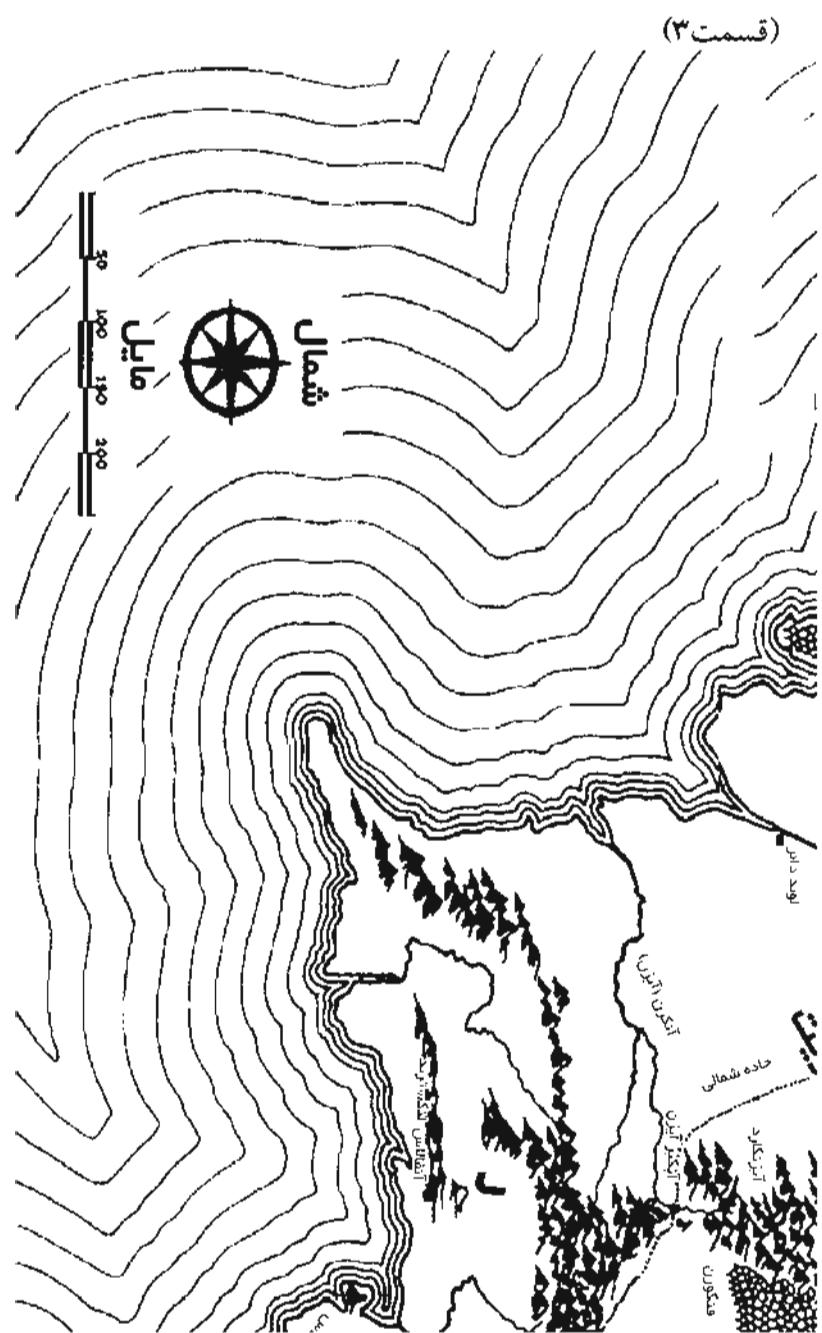
فصل ۱: رام کردن اسمیگل	۴۳۹
فصل ۲: گذر از لشاب زار مردگان	۴۵۹
فصل ۳: دروازه سیاه	۴۸۰
فصل ۴: از سبزی خشک و خورشت خرگوش	۴۹۰
فصل ۵: پنجره‌ای رو به غرب	۴۹۰
فصل ۶: آبگیر منوع	۴۹۴
فصل ۷: سفر به سوی چهارراه	۴۹۴
فصل ۸: پلکان کیریت آنگول	۴۹۴
فصل ۹: کنام شیلاب	۵۰۰
فصل ۱۰: گزینه ارباب ساموایز	۵۳۷

(نقشه قلمرو میان‌زمین)

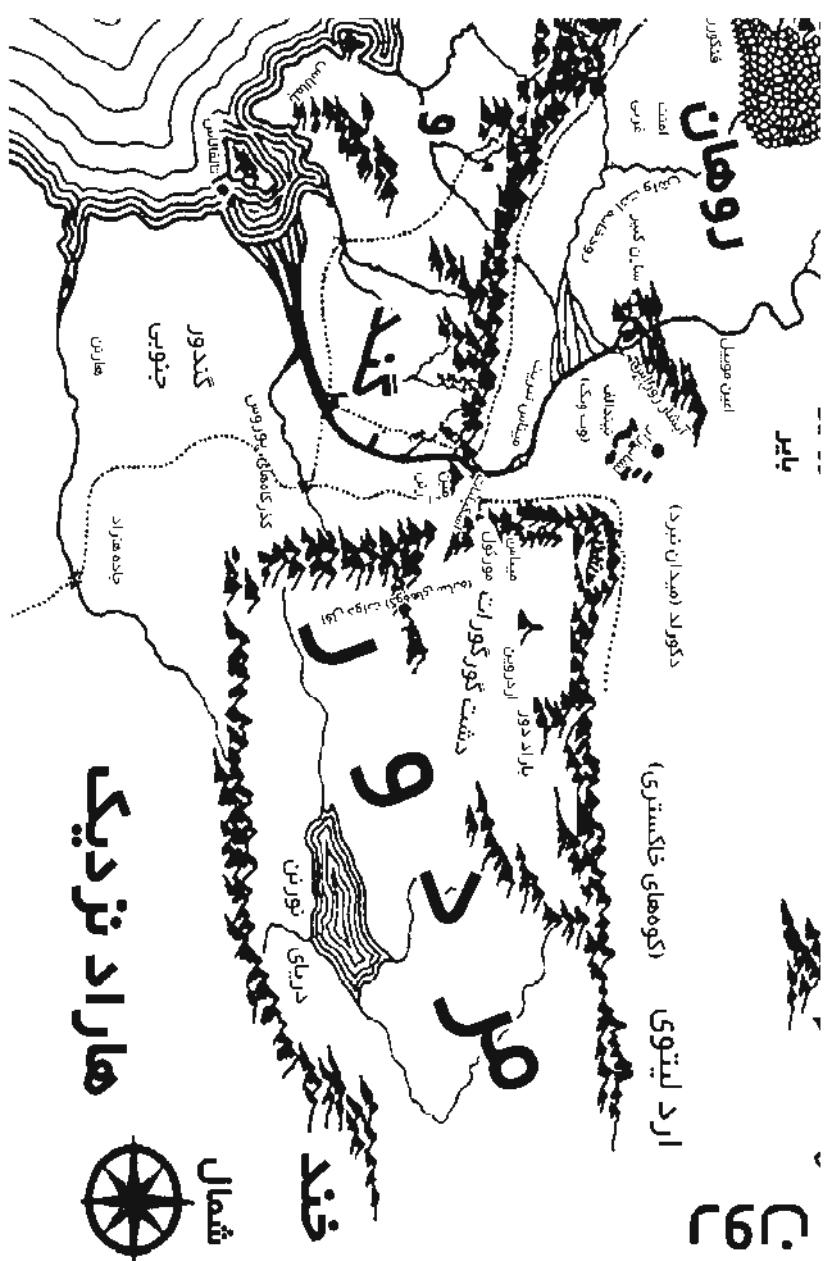

(قسمت ۴)

دفتر سوم

فصل ۱

درگذشت بارو میر

آراغورن با شتاب از تپه بالا رفت. هر از چندی بروی زمین خم می شد. هاییت‌ها سبک حرکت می کنند، و خواندن رد پای آن‌ها حتی برای یک تکاور هم ساده نیست، ولی نه چندان دور از قله چشمهای کورهراه را قطع می کرد، و او بروی زمین مرتضوب آن‌چه را می جست پیدا کرد. با خودش گفت: "علامت‌ها رو درست خوندم. فرودو به طرف نوک تپه دویله، نمی دونم اون بالا چی دیده؟ ولی از همون راه برگشته، و دوباره از تپه پایین او مده."

آراغورن کمی مکث کرد. مایل بود خودش به امید دیدن چیزی که او را در این مخصوصه راهنمایی کند به جایگاه بلند برود؛ ولی وقت تنگ بود. او به یکباره به جلو جهیل، و از روی سنگ‌فرش‌های بزرگ و پلکان سنگی به سوی قله دوید. سپس بروی جایگاه نشست و به اطراف نگاه کرد. ولی خورشید تار به نظر می رسید و جهان تیره و غریب، سرش را دور تا دور چرخاند، و چیزی جز تپه‌های دوردست ندید، سگر به نظر می رسید در دوردست دوباره پرنده عظیمی مانند عقاب در اوج آسمان دایره‌وار چرخ می زند و آهسته به زمین نزدیک می شود.

در همان حالی که نگاه می کرد صدای‌هایی از جنگل پایین، از ساحل غربی رودخانه، به گوش‌های تیزش رسید. بی‌حرکت ایستاد. صدای فریاد به گوشش رسید، و در میان آن با وحشت تمام صدای خشن اورک‌ها را

۱۶ خداوند انگشتی (بخش دوم؛ دو برج)

تشخیص داد. سپس ناگهان صدای شاخی که از ته گلو بلند می‌شد برخاست. و طین آن تپه‌ها را به لرده درآورد و در دره‌ها انعکاس یافت و بانگ سهمگین آن بر فراز خروش آبشار اوچ گرفت.

آراگورن فریاد زد: "شاخ بارومیر! احتیاج به کمک داره!" به سرعت از پلکان فرود آمد و جستان و خیزان از کوره راه پایین رفت. "افسوس! امروز بخت بد با من همراه ام، و هر کاری که می‌کنم غلط از آب درمی‌آد. سام کجا رفت؟"

همچنان که به پایین می‌دوید صدای فریادها بلندتر می‌شد. ولی صدای شاخ ضعیفتر و نالمیدانه‌تر به گوش می‌رسید. ناگهان جین اورک‌ها سهمناک و دلخراش بلند شد، و بانگ شاخ دیگر متوقف گشت. آراگورن با سرعت هر چه تمام‌تر از آخرين شب پایین آمد. ولی قبل از این که به پای تپه برسد صدای هیاهو از میان رفته بود؛ و همچنان که به سمت چپ پیچید و به سوی آن‌ها دوید صدا دور شده بود. تا این‌که سرانجام دیگر صدای آن‌ها را هم نشنید. درحالی‌که شمشیر خود را کشیده بود و فریاد می‌زد *التدیل! التدیل!* سراسیمه به میان درختان زد.

حدوده یک میل از پارت گالن، در وسط محوطه بی‌درختی نه چندان دور از دریاچه، بارومیر را یافت. اوربروی زمین نشسته پشتیش را به درخت بزرگی تکیه داده بود، گوبی در حال استراحت است. ولی آراگورن دید که تیره‌های پرسیاه بسیاری او را هدف قرار داده بودند؛ شمشیری که از نزدیک قبضه شکسته بود هنوز در دست داشت، و شاخ دو نیم شده‌اش در کنارش بود. اورک‌های بسیاری اطراف و پایین پای او کشته شده روی هم افتاده بودند.

آراگورن کنار او زانو زد. بارومیر چشمان خود را باز کرد و کوشید حرف بزند. سرانجام کلمات به آهستگی بیرون آمدند. او گفت: "من سعی کردم انگشت رو از فرودو بگیرم. متأسفم. توانشو پرداختم." نگاهش به